

1860 nov 22 / 1001

Kedves barátom!

Mikor levéledet felbontottam, ex volt gondolatom:
vagy te állsz igen gárdagon pénz, vagy engem gon-
dolóz igen szegényül állani emberiség dolgában,
hogy ez minéket; de mindön levéleden át baktattam
nagy himmat: láttam hogy az mi több áll. En ismerem!
mennyis irsam én életemben ingyen és minő embe-
reknél! Se a legelő beüvös is meg-főzöl.
Ez nem is értem nem is érdelem. Tudom én mi-
köt vennék ióted díj, de hogy az az ió be köveitex-
tét fájdalom, alig hiszem.

En vagyok a hogy voltam. Tudod-e mitlyen furcsa
az valakinek azé mondan ne desperálj!? -
dehát persze azé csak nem mondhatjuk egymásnak:
dehírom, desperálj barátom! Vigasztaljuk egy-
más a hogy tudjuk, és ez nem is esik rosszul
de azért a daemon bemiúnt nem hogy atább

remiséseivel. Nem is mondja senki hogy ez nem
arany-ér de azt is mondja hogy ebből a legborzasztó
több rossz is beövezethet. A jelen még, mikély
lehet, Bécsbe megyek, akkor hát még meglátok
tán benneteket.

Miért nem írok? mert saját kezemmel nem ír
hatalom; írni és íratni egészen más dolog.

Nem mindegy. Egyszerűnek, Tákhnak kinek-
arvsa vagyok éppen most külvöltem üres válassz.

Reményi is egyre kinox bizonyos kösálhat, mi
ket bolond esszéket írok nem, ezeket dícsálgatom
olykor olykor; képzeltetted miszoda kedvvel
még az nelem most, csinálgaeni: hogy szereti
János Lőrinc? Mikély lehet külvöl.

En is azt mondom: jobb így mint amúgy, vagy is
inkább kevésbé rossz. A kérdés mindenben nem
majd jobban fog az menni csak türelem.

Bódog isten! bek bolond bezer? ötlem másnak
mondani ezt: türelem.

Teleségem Majdaganatba kémpver, de azére
fenn van. Vesződünk, kintvünk. Semmi!
így vagy úgy egyszer mindennek vége lesz.

Teleségem a mint tudom, most írt a kedves ho
mám asszonyának, ki tudom hogy már most

kevely asszony, nagy városi asszony, tudom
hogy már most nem is vásárolt Marvinkát,
és nem maga süti azokat a jó kiftéket.

Örülünk hogy felgyógyultak, tessék is meg
az isten mindnyájotokat legességben, betegségben
és a hozzánk való szeretetben!

Hanva November 22. 1860.

a régi

Touppan

Stamms November 25 1880

Willkommen